

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 7.9.2026
COM(2026) 443 final

ANNEX 1

ANEXĂ

la

Propunerea de decizie a Consiliului

**privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica San Marino
privind mai multe aspecte din domeniul gestionării frontierelor**

Acord între Uniunea Europeană și Republica San Marino
privind mai multe aspecte din domeniul gestionării frontierelor

CUPRINS

PARTEA ÎNȚĂI DISPOZIȚII INSTITUȚIONALE	8
TITLUL I DISPOZIȚII GENERALE	8
Articolul 1 Obiect.....	8
Articolul 2 Acorduri de completare	8
Articolul 3 Bună-credință.....	9
Articolul 4 Principii generale	9
Articolul 5 Protecția datelor cu caracter personal	9
Articolul 6 Elemente esențiale	10
TITLUL II PRINCIPII DE INTERPRETARE ȘI DEFINIȚII.....	10
Articolul 7 Dreptul Uniunii Europene.....	10
Articolul 8 Drepturi private.....	10
Articolul 9 Definiții.....	10
TITLUL III CADRUL INSTITUȚIONAL	13
Articolul 10 Comitetul mixt	13
PARTEA A DOUA CIRCULAȚIA PERSOANELOR	14
TITLUL I PRINCIPII ȘI OBIECTIVE GENERALE	14
Articolul 11 Controale la frontieră	14
Articolul 12 Verificări pe teritoriul Republicii San Marino și al statelor Schengen și în zonele de frontieră ale statelor respective	14
Articolul 13 Introducerea controlului la frontiere	15
Articolul 14 Bazele de date ale Uniunii Europene.....	16
Articolul 15 Calcularea duratei de ședere autorizate	16
Articolul 16 Acorduri operaționale	16
TITLUL II MĂSURI DE SALVGARDARE/COMPENSATORII	17
Articolul 17 Domeniu de aplicare	17
Articolul 18 Relația cu dreptul Uniunii Europene	17
Articolul 19 Controlul la frontiere în cazul sosirilor directe pe teritoriul Republicii San Marino din afara spațiului Schengen	17
Capitolul 1 INTRARE, ȘEDERE ȘI REZIDENȚĂ – NORME SPECIALE, ELIBERAREA PERMISELOR DE ȘEDERE ȘI A VIZELOR.....	17
Articolul 20 Dreptul de intrare, de ședere și de rezidență	17

Articolul 21 Călătorii fără viză	18
Articolul 22 Facilități la frontierele externe	19
Articolul 23 Intrarea pe teritoriul statelor Schengen în scopul tranzitului	19
Articolul 24 Dreptul de rezidență în Republica San Marino.....	20
Articolul 25 Permise de ședere eliberate sau reînnoite de Republica San Marino.....	21
Articolul 26 Normă tranzitorie pentru permisele de ședere	24
Capitolul 2 READMISIA ȘI RETURNAREA RESORTISANȚILOR ȚĂRILOR TERȚE	25
Articolul 27 Responsabilitatea pentru returnarea persoanelor care nu au drept de intrare sau de ședere	25
Capitolul 3 SECURITATE	26
Articolul 28 State cooperante.....	26
Articolul 29 Schimb de informații	26
Articolul 30 Caziere judiciare	28
Articolul 31 Baze de date relevante	28
Articolul 32 Supraveghere transfrontalieră	28
Articolul 33 Urmărirea transfrontalieră.....	30
Articolul 34 Comunicare.....	32
Articolul 35 Operațiuni comune.....	32
Articolul 36 Protecție și asistență în cursul operațiunilor comune.....	33
Articolul 37 Operațiuni transfrontaliere.....	33
TITLUL III PUNEREA ÎN APLICARE, APLICAREA ȘI ASIGURAREA RESPECTĂRII.....	34
Articolul 38 Trimiterile la dreptul Uniunii Europene	34
Articolul 39 Acte juridice ale Uniunii Europene care urmează să fie puse în aplicare de Republica San Marino.....	34
PARTEA A TREIA SOLUȚIONAREA LITIGIILOR ȘI DISPOZIȚII ORIZONTALE..	36
Articolul 40 Litigii	36
Articolul 41 Îndeplinirea obligațiilor, supraveghere și executare	36
Articolul 42 Suspendarea obligațiilor din motive de securitate	37
Articolul 43 Suspendarea obligațiilor legate de regimul de călătorii fără viză pentru cetățenii Uniunii, resortisanți unui stat din afara UE care a aderat la prezentul acord și cetățenii Republicii San Marino	37
PARTEA A PATRA DISPOZIȚII FINALE	38
Articolul 44 Relația cu alte acorduri	38
Articolul 45 Modificări	38

Articolul 46 Revizuirea punerii în aplicare	38
Articolul 47 Informații confidențiale	38
Articolul 48 Informații clasificate și informații neclasificate sensibile.....	39
Articolul 49 Părți integrante ale prezentului acord	39
Articolul 50 Denunțare.....	39
Articolul 51 Aplicare teritorială	39
Articolul 52 Aderarea la prezentul acord a statelor participante la spațiul Schengen în temeiul dreptului internațional	40
Articolul 53 Texte autentice.....	40
Articolul 54 Intrare în vigoare.....	41
Articolul 55 Aplicare provizorie	41
Articolul 56 Depozitar.....	41

PREAMBUL

(1) *SUBLINIIND faptul că relația dintre Uniunea Europeană și Republica San Marino se bazează pe valori comune și pe încredere reciprocă.*

(2) *DORIND să își mențină relațiile specifice de apropiere, dar ținând totodată seama și de situația specială a Republicii San Marino, astfel cum se subliniază în Declarația 3 cu privire la articolul 8 din Tratatul privind Uniunea Europeană.*

(3) *RECUNOSCÂND situația istorică de facto, care există dinainte de instituirea Uniunii Europene, de liberă circulație a persoanelor între Republica San Marino și Republica Italiană, astfel cum este prevăzută în Convenzione tra San Marino e l'Italia, semnată la Torino la 22 martie 1862, și în Convenzione di Amicizia e di buon vicinato fra San Marino e l'Italia, semnată la Roma la 31 martie 1939, precum și în protocoalele și modificările acestora, situație care a fost interpretată și aplicată ca însemnând absența controalelor la frontieră între cele două entități conform unei practici îndelungate, și situația geografică specială din zona de frontieră dintre Republica San Marino și Republica Italiană.*

(4) *RECUNOSCÂND necesitatea stabilirii unor norme specifice pentru a aborda situația geografică specială a Republicii San Marino și urmărind obiectivul de a asigura faptul că persoanele pot trece frontierele dintre Republica San Marino și statele care aplică integral acquis-ul Schengen, protejând și consolidând în același timp securitatea internă a Republicii San Marino și a Uniunii Europene. În acest scop, ar trebui stabilite măsuri compensatorii care să permită unui stat Schengen să efectueze o evaluare a securității cu privire la resortisanții țărilor terțe care solicită un permis de ședere în Republica San Marino și ar trebui să se stabilească și să se consolideze măsurile de cooperare polițienească dintre Republica San Marino și statele Schengen.*

(5) *RECUNOSCÂND normele aplicabile resortisanților Republicii San Marino în ceea ce privește exonerarea acestora de obligația de a deține viză la trecerea frontierelor externe, exonerarea acestora de obligația de a deține o autorizație de călătorie valabilă din partea Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile, precum și exonerarea acestora de obligația de a fi înregistrați în Sistemul de intrare/ieșire, astfel cum se prevede deja în alte instrumente juridice¹.*

(6) *RECUNOSCÂND că, atunci când trec frontierele externe ale statelor care aplică integral acquis-ul Schengen, resortisanții Republicii San Marino pot utiliza culoare specifice, fără a se aduce atingere aplicării, în cazul resortisanților Republicii San Marino², a regimului controalelor la frontierele externe prevăzut pentru resortisanții țărilor terțe.*

¹ A se vedea, în special, articolul 4 alineatul (1) și anexa II la Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonați de această obligație (JO L 303, 28.11.2018, p. 39) („Regulamentul privind vizele”); Articolul 2 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 septembrie 2018 de instituire a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1077/2011, (UE) nr. 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 și (UE) 2017/2226 (JO L 236, 19.9.2018, p. 1) („Regulamentul privind ETIAS”); Articolul 3 alineatul (3) litera (f) din Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2017 de instituire a Sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării ale resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre, de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul aplicării legii și de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008 și (UE) nr. 1077/2011 (JO L 327, 9.12.2017, p. 20) („Regulamentul privind EES”).

² A se vedea Documentul 13020/04 al Consiliului.

(7) *RECUNOSCÂND* normele aplicabile resortisanților Principatului Andorra și resortisanților Principatului Monaco în ceea ce privește exonerarea acestora de obligația de a deține viză la trecerea frontierelor externe, exonerarea acestora de obligația de a deține o autorizație de călătorie valabilă din partea Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile, precum și exonerarea acestora de obligația de a fi înregistrați în Sistemul de intrare/ieșire, astfel cum se prevede deja în alte instrumente juridice³.

(8) *LUÂND ACT* de faptul că prezentul acord nu aduce atingere aplicării acordurilor sau înțelegerilor bilaterale existente sau viitoare dintre statele Schengen și Republica San Marino referitoare la cooperarea transfrontalieră, cu condiția ca astfel de acorduri sau înțelegeri să nu fie incompatibile cu prezentul acord și în măsura în care acestea se referă la aspecte cu privire la care acordul permite consolidarea cooperării.

(9) *REAFIRMÂNDU-ȘI* respectul față de Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane și Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, precum și față de Protocolul privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special de femei și copii și Protocolul împotriva traficului ilegal de migranți pe calea terestră, a aerului și pe mare.

(10) *ȚINÂND SEAMA* de Protocolul privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și *CONFIRMÂND* faptul că dispozițiile prezentului acord nu se aplică Irlandei.

(11) *ȚINÂND SEAMA* de Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și *CONFIRMÂND* faptul că prezentul acord nu este obligatoriu pentru Danemarca și nu se aplică acestei țări. Cu toate acestea, întrucât prezentul acord se bazează pe acquis-ul Schengen, în cazul în care Danemarca decide să pună în aplicare prezenta măsură în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, Danemarca ar trebui să adere la prezentul acord în conformitate cu dispozițiile prevăzute în acesta.

(12) *LUÂND ÎN CONSIDERARE* relațiile strânse dintre Uniunea Europeană și Norvegia, Islanda, Elveția și Liechtenstein, în special în temeiul acordurilor din 18 mai 1999 și 26 octombrie 2004 privind asocierea acestor țări la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, precum și participarea acestora la spațiul fără controale la frontierele interne, este de dorit ca aceste state să adere la prezentul acord în temeiul dreptului internațional și în conformitate cu dispozițiile prevăzute în acesta.

(13) *AVÂND ÎN VEDERE* importanța fluxurilor de date pentru aplicarea acordului, *AFIRMÂND* angajamentul comun al părților de a asigura un nivel ridicat de protecție a prelucrării oricăror date cu caracter personal prelucrate în temeiul prezentului acord. În ceea ce privește statele care aplică integral acquis-ul Schengen și care pot adera la prezentul acord în conformitate cu prezentul acord, *REAMINTIND* aplicarea Regulamentului (UE) 2016/679 în cazul Norvegiei, Islandei și Liechtensteinului prin încorporarea acestuia în Acordul privind SEE, precum și aplicarea Directivei (UE) 2016/680 în cazul Norvegiei, Islandei, Liechtensteinului și Elveției ca parte a acquis-ului Schengen. *REAMINTIND*, de asemenea, că Decizia 2000/518/CE a Comisiei din 26 iulie 2000 în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția adecvată a datelor cu caracter personal în Elveția recunoaște că Elveția asigură un nivel adecvat de protecție a datelor cu caracter personal transferate din UE,

³ A se vedea, în special, articolul 4 alineatul (1) și anexa II la Regulamentul privind vizele; articolul 2 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul privind ETIAS; articolul 2 alineatul (3) litera (f) din Regulamentul privind EES.

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

PARTEA ÎNTÂI

DISPOZIȚII INSTITUȚIONALE

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

(1) Prezentul acord stabilește baza pentru o relație privind mai multe aspecte din domeniul gestionării frontierelor între Uniunea Europeană și statele care au aderat la prezentul acord în temeiul articolului 52, pe de o parte, și Republica San Marino, pe de altă parte, având în vedere proximitatea geografică și interdependența economică a Republicii San Marino cu Uniunea Europeană și cu statele care au aderat la prezentul acord în temeiul articolului 52 și în conformitate cu situația sa specifică.

(2) Acordul stabilește dispoziții privind absența controalelor la frontiere asupra persoanelor, privind funcționarea Sistemului de intrare/ieșire (EES)⁴ și a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS)⁵, privind securitatea în ceea ce privește permisele de ședere eliberate de Republica San Marino resortisanților țărilor terțe și privind alte măsuri compensatorii.

(3) Nicio dispoziție a prezentului acord nu împiedică efectuarea verificărilor asupra persoanelor, inclusiv în zona de frontieră, în scopul contracarării amenințărilor la adresa siguranței publice sau a ordinii publice, în special al combaterii criminalității transfrontaliere și a imigrației ilegale.

Articolul 2

Acorduri de completare

(1) În cazul în care Uniunea Europeană sau statele care au aderat la prezentul acord în temeiul articolului 52, pe de o parte, și Republica San Marino, pe de altă parte, încheie alte acorduri între ele cu privire la aspecte care intră în domeniul de aplicare al prezentului acord, aceste acorduri constituie acorduri de completare a prezentului acord, cu excepția cazului în care se prevede altfel în acordurile respective.

⁴ Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2017 de instituire a Sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării ale resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre, de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul aplicării legii și de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008 și (UE) nr. 1077/2011 (JO L 327, 9.12.2017, p. 20) („Regulamentul privind EES”).

⁵ Regulamentul (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 septembrie 2018 de instituire a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1077/2011, (UE) nr. 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 și (UE) 2017/2226 (JO L 236, 19.9.2018, p. 1) („Regulamentul privind ETIAS”).

(2) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, oricăror acorduri între Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica San Marino, pe de altă parte, privind aspecte care intră în domeniul de aplicare al prezentului acord.

Articolul 3 Bună-credință

(1) Părțile, dând dovadă de respect reciproc deplin și de bună-credință, își acordă asistență reciprocă în îndeplinirea atribuțiilor care decurg din prezentul acord și din orice acord de completare.

(2) Părțile iau toate măsurile adecvate pentru a asigura îndeplinirea obligațiilor care decurg din prezentul acord și din orice acord de completare și se abțin de a lua orice măsură care ar putea pune în pericol realizarea obiectivelor prezentului acord sau ale unui eventual acord de completare.

Articolul 4 Principii generale

(1) Părțile continuă să susțină valorile și principiile comune ale democrației, statului de drept și respectării drepturilor omului, care stau la baza politicilor lor interne și internaționale. În această privință, părțile își reafirmă aderarea la Declarația universală a drepturilor omului și la tratatele internaționale privind drepturile omului la care sunt părți, inclusiv la Convenția europeană a drepturilor omului.

(2) Prezentul acord nu aduce atingere suveranității, jurisdicției și integrității teritoriale a Republicii San Marino și ale statelor membre ale Uniunii Europene, precum și ale statelor care au aderat la prezentul acord în temeiul articolului 52.

Articolul 5 Protecția datelor cu caracter personal

Având în vedere importanța fluxurilor de date pentru aplicarea prezentului acord, părțile își afirmă angajamentul de a asigura un nivel ridicat de protecție a datelor cu caracter personal. Republica San Marino își afirmă angajamentul de a respecta pe deplin, pe baza unei alinieri dinamice, normele Uniunii Europene în materie de protecție a datelor cu caracter personal, inclusiv Regulamentul (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date, Directiva (UE) 2016/680 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și interpretarea acestora de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, precum și actele relevante ale Comitetului european pentru protecția datelor.

Articolul 6 Elemente esențiale

Articolele 4 și 5 constituie elemente esențiale ale cooperării stabilite prin prezentul acord și prin orice acord de completare.

TITLUL II PRINCIPII DE INTERPRETARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 7 Dreptul Uniunii Europene

În măsura în care aplicarea lor implică noțiuni de drept al Uniunii Europene, dispozițiile prezentului acord și actele juridice ale Uniunii Europene la care se face trimitere în prezentul acord se interpretează și se aplică în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene dinainte sau de după semnarea acordului.

Articolul 8 Drepturi private

(1) Nicio dispoziție a prezentului acord sau a oricăror acorduri de completare nu se interpretează ca acordând alte drepturi sau impunând alte obligații persoanelor decât cele create între părți în temeiul dreptului internațional public, nici ca permițând invocarea directă a prezentului acord sau a oricărui acord de completare în sistemele interne juridice ale părților.

(2) Niciuna dintre părți nu prevede în legislația sa un drept de acțiune împotriva celeilalte părți pe motiv că cealaltă parte a încălcat prezentul acord sau orice acord de completare.

Articolul 9 Definiții

În sensul prezentului acord și al oricărui acord de completare și în absența unor dispoziții contrare, se aplică următoarele definiții:

- 1) „părți” înseamnă Uniunea Europeană și un stat care a aderat la prezentul acord în temeiul articolului 52, pe de o parte, și Republica San Marino, pe de altă parte;
- 2) „persoană vizată” înseamnă o persoană fizică identificată sau identificabilă; o persoană identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un element de identificare, cum ar fi un nume, un număr de identificare, date de localizare sau un identificator online, sau la unul sau mai multe elemente specifice identității fizice, fiziologice, genetice, mentale, economice, culturale sau sociale a persoanei fizice respective;

- 3) „zi” înseamnă o zi calendaristică;
- 4) „stat membru” înseamnă un stat membru al Uniunii Europene;
- 5) „state care aplică integral acquis-ul Schengen” înseamnă statele membre ale UE care aplică integral acquis-ul Schengen în sensul dreptului Uniunii Europene, precum și un stat membru al UE sau state care nu sunt membre ale UE care aplică integral acquis-ul Schengen în sensul dreptului internațional;
- 6) „state Schengen” înseamnă statele membre ale UE care aplică integral acquis-ul Schengen în sensul dreptului Uniunii Europene, precum și un stat membru al UE sau state care nu sunt membre ale UE care aplică integral acquis-ul Schengen în sensul dreptului internațional, odată ce au aderat la prezentul acord în temeiul articolului 52;
- 7) „date cu caracter personal” înseamnă orice informație referitoare la o persoană vizată;
- 8) „Codul frontierelor Schengen” înseamnă Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016⁶;
- 9) „Sistem de intrare/ieșire” înseamnă Sistemul de intrare/ieșire instituit prin Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2017⁷;
- 10) „state care operează Sistemul de intrare/ieșire” înseamnă statele care operează Sistemul de intrare/ieșire instituit prin Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2017;
- 11) „control la frontieră” înseamnă activitățile efectuate la frontieră, în conformitate cu prezentul acord și în sensul acestuia, ca răspuns exclusiv la intenția de a trece o frontieră sau la trecerea efectivă a frontierei respective, indiferent de orice alte considerente, constând în verificări la frontieră și în supravegherea frontierelor;
- 12) „verificări la frontieră” înseamnă verificările efectuate la punctele de trecere a frontierei pentru a se asigura faptul că persoanele, inclusiv mijloacele de transport ale acestora și obiectele aflate în posesia lor, pot fi autorizate să intre pe teritoriul statelor care aplică integral acquis-ul Schengen și al Republicii San Marino sau să părăsească acest teritoriu;
- 13) „supraveghere a frontierelor” înseamnă supravegherea frontierelor dintre punctele de trecere a frontierei și supravegherea punctelor de trecere a frontierei în afara programului de funcționare stabilit, inclusiv măsuri preventive, pentru a preveni sau a detecta trecerile neautorizate ale frontierei sau sustragerea de la verificările la frontieră, pentru a contribui la o mai bună conștientizare a situației,

⁶ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen).

⁷ Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2017 de instituire a Sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării ale resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre, de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul aplicării legii și de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008 și (UE) nr. 1077/2011.

pentru a combate criminalitatea transfrontalieră și pentru a lua măsuri împotriva persoanelor care au trecut frontiera ilegal;

- 14) „operațiuni comune” înseamnă operațiuni de asigurare a respectării legii, inclusiv patrulare comune și alte operațiuni comune în domeniul ordinii publice, al siguranței publice și al prevenirii criminalității, desfășurate în comun de agenți ai autorităților de aplicare a legii din două sau mai multe state, în care agenții dintr-un stat acționează pe teritoriul unui alt stat;
- 15) „cetățean al Uniunii” înseamnă orice persoană care are cetățenia unui stat membru;
- 16) „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii, resortisant al Republicii San Marino, al Islandei, al Liechtensteinului, al Norvegiei, al Elveției, al Andorrei sau al Principatului Monaco sau cărora nu li se aplică punctul 18 al prezentului articol;
- 17) „resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere legală în Republica San Marino” înseamnă un resortisant al unei țări terțe, astfel cum este definit la punctul 16, care are drept legal de ședere în Republica San Marino;
- 18) „persoane care beneficiază de dreptul la liberă circulație” înseamnă:
 - a. cetățenii Uniunii și membrii de familie ai acestora, indiferent de cetățenia lor, care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul unui Acord de instituire a unei asocieri între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Principatul Andorra și Republica San Marino, ca părți distincte, pe de altă parte;
 - b. cetățenii Republicii San Marino și membrii de familie ai acestora, indiferent de cetățenia lor, care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul unui Acord de instituire a unei asocieri între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Principatul Andorra și Republica San Marino, ca părți distincte, pe de altă parte;
 - c. resortisanții Islandei, Liechtensteinului, Norvegiei, Principatului Andorra sau Elveției și membrii de familie ai acestora, indiferent de cetățenie, care, în temeiul acordurilor dintre aceste țări și Republica San Marino, beneficiază de drepturi în materie de liberă circulație echivalente cu cele menționate la literele (a) și (b).
- 19) „membru de familie” înseamnă persoanele menționate la articolul 2 alineatul (2) și la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE⁸.
- 20) „permis de ședere” înseamnă un document care autorizează șederea în Republica San Marino.

⁸ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 158, 30.4.2004.

TITLUL III CADRUL INSTITUȚIONAL

Articolul 10 Comitetul mixt

- (1) Prin prezentul acord se instituie un comitet mixt. Acesta va fi compus din reprezentanți ai Republicii San Marino și ai Uniunii Europene.
- (2) Președinția comitetului mixt este asigurată în mod alternativ de un reprezentant al Comisiei Europene și de un reprezentant al Republicii San Marino.
- (3) Comitetul mixt:
- a) asigură funcționarea corespunzătoare și punerea în aplicare eficace a prezentului acord;
 - b) depune eforturi să soluționeze orice litigiu generat de interpretarea, punerea în aplicare sau aplicarea prezentului acord;
 - c) formulează recomandări și adoptă decizii, după caz, și facilitează aspecte specifice ale cooperării în baza prezentului acord;
 - d) modifică anexa I pentru a reflecta modificările, înlocuirile sau completările actelor juridice ale Uniunii Europene care figurează în anexa respectivă, cu respectarea condițiilor menționate la articolul 39;
 - e) oferă consiliere cu privire la orice propunere de modificare a acordului, inclusiv a anexei la acesta.
- (4) Comitetul mixt adoptă decizii prin consens. Deciziile sunt obligatorii pentru părți, care iau toate măsurile necesare pentru a le pune în aplicare.
- (5) Comitetul mixt se reunește o dată pe an sau mai des, dacă este necesar. De asemenea, acesta se reunește la cererea unui reprezentant al uneia dintre părți.
- (6) Statele Schengen pot participa la reuniunile Comitetului mixt.
- (7) Comitetul mixt își adoptă propriul regulament de procedură.

PARTEA A DOUA CIRCULAȚIA PERSOANELOR

TITLUL I PRINCIPII ȘI OBIECTIVE GENERALE

Articolul 11 Controale la frontieră

- (1) Părțile se asigură că persoanele pot trece frontierele la orice punct de trecere a frontierei dintre Republica San Marino și statele Schengen fără a fi supuse unor verificări la frontiere, indiferent de cetățenia lor.
- (2) Dispozițiile alineatului (1) nu aduc atingere articolului 12 privind verificările asupra persoanelor, altele decât verificările la frontiere desfășurate pe teritoriile părților, inclusiv în zonele lor respective de frontieră.
- (3) În cazul reintroducerii controalelor la frontieră, Republica San Marino și statele Schengen furnizează toate mijloacele necesare pentru efectuarea verificărilor.

Articolul 12 Verificări pe teritoriul Republicii San Marino și al statelor Schengen și în zonele de frontieră ale statelor respective

- (1) Absența controlului asupra persoanelor la frontierele dintre Republica San Marino și statele Schengen nu aduce atingere exercitării competențelor polițienești sau a altor prerogative de autoritate publică de către autoritățile competente ale statelor Schengen și de către autoritățile competente ale Republicii San Marino pe teritoriile lor respective, inclusiv în zonele lor de frontieră, astfel cum le sunt conferite de dreptul intern, în măsura în care exercitarea competențelor respective nu are un efect echivalent cu cel al verificărilor la frontiere.
- (2) Absența controlului asupra persoanelor la frontierele dintre Republica San Marino și statele Schengen nu aduce atingere posibilității de a se prevedea prin lege obligația persoanelor de a deține și de a purta asupra lor permise și alte documente.
- (3) Exercițarea de către autoritățile competente a competențelor și prerogativelor menționate la alineatul (1) nu este considerată echivalentă, în special, cu efectuarea verificărilor la frontiere atunci când măsurile respective îndeplinesc toate condițiile următoare:
 - (i) nu au ca obiectiv controlul la frontiere;
 - (ii) se bazează pe informații generale ale poliției sau, în situațiile în care obiectivul urmărit este limitarea răspândirii unei boli infecțioase, pe informații de sănătate publică, precum și pe experiența autorităților

competente cu privire la posibilele amenințări la adresa siguranței publice sau a ordinii publice și vizează în special:

- combaterea criminalității transfrontaliere;
- reducerea imigrației ilegale sau
- limitarea răspândirii unei boli infecțioase cu potențial epidemic;

(iii) sunt concepute și executate într-un mod net diferit de verificările sistematice efectuate asupra persoanelor la frontierele externe, inclusiv în cazul în care sunt efectuate în noduri de transport sau direct la bordul serviciilor de transport de persoane și cu condiția să se bazeze pe o evaluare a riscurilor.

(4) Exercițarea competențelor și prerogativelor menționate la alineatul (1) poate include, după caz, utilizarea tehnologiilor de monitorizare și supraveghere utilizate în general pe teritoriu cu scopul de a răspunde amenințărilor la adresa siguranței publice sau a ordinii publice.

Articolul 13 Introducerea controlului la frontiere

(1) În pofida articolului 11, în cazul în care există o amenințare gravă la adresa ordinii publice, a sănătății publice sau a securității interne, statele Schengen sau Republica San Marino, după caz, pot reintroduce în mod excepțional controlul la frontierele dintre Republica San Marino și teritoriul statelor Schengen pentru o perioadă limitată de cel mult 1 lună. În cazul în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne persistă după această perioadă, partea care a introdus controlul la frontiere poate prelungi controalele la frontiere pentru perioade de maximum șase luni, care pot fi reînnoite.

(2) În cazul în care oricare dintre statele Schengen sau Republica San Marino decide să reintroducă sau să prelungească controlul la frontierele dintre Republica San Marino și teritoriul statului Schengen respectiv în conformitate cu alineatul (1), statul Schengen respectiv sau Republica San Marino informează cealaltă parte, precum și Comisia Europeană, cu privire la acest lucru:

- a) cu cel puțin patru săptămâni înainte de o reintroducere sau o prelungire planificată sau cât mai curând posibil în cazul în care circumstanțele care determină necesitatea reintroducerii sau a prelungirii controalelor la frontiere devin cunoscute cu mai puțin de patru săptămâni înainte de o reintroducere sau o prelungire planificată;
- b) imediat și în termen de cel mult 48 de ore după o decizie de reintroducere sau de prelungire a controlului la frontiere ca răspuns la o amenințare gravă care impune luarea de măsuri imediate.

(3) Atunci când informează cealaltă parte cu privire la o decizie de reintroducere sau de prelungire a controlului la frontiere, statul Schengen care reintroduce sau prelungește controlul la frontiere sau Republica San Marino furnizează celeilalte părți și Comisiei Europene următoarele informații:

- a) dacă reintroducerea sau prelungirea are loc din cauza unei amenințări grave la adresa ordinii publice, a sănătății publice sau a securității interne;
- b) detalii relevante privind motivul sau motivele reintroducerii sau prelungirii, cu excepția cazului în care există motive imperative de securitate sau de confidențialitate pentru a nu proceda astfel;
- c) denumirea punctelor de trecere autorizate;
- d) data de începere și durata reintroducerii sau a prelungirii și,
- e) după caz, măsurile care ar putea fi luate de cealaltă parte.

Articolul 14

Bazele de date ale Uniunii Europene

Nicio dispoziție a prezentului acord nu se interpretează ca oferind un temei juridic pentru ca autoritățile Republicii San Marino să aibă drept de acces la sistemele de informații și la bazele de date create în temeiul dreptului Uniunii Europene.

Articolul 15

Calcularea duratei de ședere autorizate

În scopul calculării duratei de ședere autorizate pe teritoriul statelor Schengen care operează Sistemul de intrare/ieșire, timpul petrecut în Republica San Marino de către resortisanții țărilor terțe, cu excepția celor aflați în situație de ședere legală în Republica San Marino, se consideră a fi timp petrecut pe teritoriul statelor Schengen care operează Sistemul de intrare/ieșire și se calculează în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (a) din Codul frontierelor Schengen.

Articolul 16

Acorduri operaționale

(1) Între Republica San Marino și Republica Italiană se încheie acorduri operaționale de definire a modalităților practice referitoare la îndeplinirea de către autoritățile competente a sarcinilor care le revin și de stabilire a aspectelor operaționale legate de punerea în aplicare a PĂRȚII A DOUA a prezentului acord, cu condiția ca aceste acorduri să fie compatibile cu prezentul acord.

(2) Între Republica San Marino și oricare dintre statele Schengen se pot încheia acorduri operaționale de definire a modalităților practice referitoare la îndeplinirea de către autoritățile competente a sarcinilor care le revin și de stabilire a aspectelor operaționale legate de punerea în aplicare a capitolului 2 Readmisia și

returnarea resortisanților țărilor terțe și a capitolului 3 Securitate din PARTEA A DOUA a prezentului acord, cu condiția ca aceste acorduri să fie compatibile cu prezentul acord.

TITLUL II MĂSURI DE SALVGARDARE/COMPENSATORII

Articolul 17 Domeniu de aplicare

În sensul capitolelor 1 și 2 din prezentul titlu, trimiterile la statele membre se interpretează ca trimiteri la toate statele membre, cu excepția Irlandei.

Articolul 18 Relația cu dreptul Uniunii Europene

Prezentul acord nu aduce atingere drepturilor sau obligațiilor pe care persoanele cu reședința în Republica San Marino le pot avea în temeiul dreptului Uniunii Europene.

Articolul 19 Controlul la frontiere în cazul sosirilor directe pe teritoriul Republicii San Marino din afara spațiului Schengen

În cazul în care o persoană a intrat pe teritoriul Republicii San Marino direct din afara spațiului Schengen, fără să fi făcut obiectul verificărilor la frontiere în temeiul Codului frontierelor Schengen, Republica San Marino notifică imediat acest lucru Republicii Italiene.

Republica San Marino se asigură că persoana în cauză se supune controlului la frontieră efectuat de autoritățile Republicii Italiene în conformitate cu Codul frontierelor Schengen și, dacă este cazul, cu Regulamentul (UE) 2024/1356 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de introducere a screeningului resortisanților țărilor terțe la frontierele externe.

Capitolul 1 INTRARE, ȘEDERE ȘI REZIDENȚĂ – NORME SPECIALE, ELIBERAREA PERMISELOR DE ȘEDERE ȘI A VIZELOR

Articolul 20 Dreptul de intrare, de ședere și de rezidență

(1) La intrarea în vigoare a unui acord menționat la articolul 9 punctul 18, acordul respectiv reglementează intrarea, șederea și rezidența persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație și prevalează asupra dispozițiilor prezentului capitol.

(2) În absența unui acord menționat la alineatul (1), cetățenii Uniunii și resortisanții unui stat din afara UE care a aderat la prezentul acord în temeiul articolului 52 au dreptul, sub rezerva unor limitări justificate de motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică, să intre și să rămână în Republica San Marino pentru o perioadă de până la 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile fără viză, permis de ședere sau altă formalitate echivalentă, pe baza unei cărți de identitate valabile sau a unui pașaport valabil. În cazul în care persoanele respective doresc să desfășoare o activitate remunerată în această perioadă, ele pot avea obligația, impusă de legislația națională, de a obține un permis de ședere sau de a se supune unor formalități echivalente în acest scop.

Dreptul de rezidență în Republica San Marino al cetățenilor Uniunii și al resortisanților unui stat care nu este membru al UE și care a aderat la prezentul acord în temeiul articolului 52 pentru perioade mai mari de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile face obiectul condițiilor stabilite în legislația aplicabilă în Republica San Marino și este atestat prin eliberarea unui permis de ședere de către Republica San Marino.

(3) În absența unui acord menționat la alineatul (1), resortisanții Republicii San Marino au dreptul, sub rezerva unor limitări justificate de motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică, să intre și să rămână pe teritoriul statelor Schengen pentru o perioadă de până la 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile fără viză, permis de ședere sau alte formalități echivalente, pe baza unui pașaport valabil. Resortisanții Republicii San Marino care doresc să desfășoare o activitate remunerată în această perioadă pot avea, în temeiul legislației naționale, obligația de a obține un permis de ședere sau de a se supune unor formalități echivalente în acest scop.

Dreptul de ședere al resortisanților Republicii San Marino pe teritoriul statelor Schengen pentru perioade mai mari de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile face obiectul condițiilor stabilite în legislația aplicabilă din statul Schengen și este atestat prin eliberarea unei vize de lungă ședere sau a unui permis de ședere de către statul respectiv.

Articolul 21 Călătorii fără viză

(1) Sub rezerva unor limitări justificate de motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică, resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere legală într-un stat Schengen pot intra și rămâne în Republica San Marino fără viză, pe baza unui document de călătorie valabil și a unui permis de ședere valabil, a unei cărți de rezidență valabile sau a unei vize de lungă ședere valabile eliberate de statul Schengen respectiv, pentru o perioadă maximă de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.

(2) Sub rezerva unor limitări justificate de motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică, resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere legală în Republica San Marino pot intra și rămâne pe teritoriul statelor Schengen fără viză, pe baza unui document de călătorie valabil și a unui permis de ședere

valabil eliberat de Republica San Marino, pentru o perioadă maximă de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile.

Pentru intrarea și șederea fără viză pentru o perioadă maximă de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile pe teritoriul statelor membre, altele decât cele care aplică integral acquis-ul Schengen, durata de ședere autorizată se calculează separat pentru fiecare dintre aceste state membre pe baza ștampilelor aplicate pe documentele de călătorie sau documentele echivalente.

(3) În pofida alineatului (2), fiecare stat Schengen poate decide, în conformitate cu cerințele prevăzute de dreptul Uniunii Europene, să impună obligația deținerii unei vize sau a îndeplinirii unei formalități echivalente resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere legală în Republica San Marino care călătoresc în scopul desfășurării unei activități remunerate.

În pofida alineatului (1), pentru persoanele menționate la alineatul respectiv, Republica San Marino poate decide să impună obligația deținerii unei vize sau a îndeplinirii unei formalități echivalente acestor persoane care călătoresc în scopul desfășurării unei activități remunerate.

Articolul 22

Facilități la frontierele externe

(1) La trecerea frontierelor externe ale unui stat Schengen, pe documentele de călătorie ale resortisanților Republicii San Marino și ale resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere legală în Republica San Marino nu se aplică nicio șampilă de intrare sau de ieșire. Resortisanții Republicii San Marino și resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere legală în Republica San Marino sunt exonerati de obligațiile legate de Sistemul de intrare/ieșire.

(2) La trecerea frontierelor externe ale unui stat Schengen, resortisanții Republicii San Marino și resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere legală în Republica San Marino sunt exonerati de obligația de a deține o autorizație de călătorie valabilă în sensul Regulamentului (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 septembrie 2018.

(3) Resortisanții Republicii San Marino pot utiliza, la punctele de trecere a frontierei, culoarele indicate de panoul prezentat în partea A („UE, SEE, CH”) din anexa III la Codul frontierelor Schengen. Acest lucru nu aduce atingere aplicării Codului frontierelor Schengen resortisanților Republicii San Marino în calitate de resortisanți ai unei țări terțe, astfel cum sunt definiți în Codul frontierelor Schengen.

Articolul 23

Intrarea pe teritoriul statelor Schengen în scopul tranzitului

(1) Resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere legală în Republica San Marino care nu îndeplinesc toate condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din Codul frontierelor Schengen, dar care

sunt titulari ai unui permis de ședere valabil eliberat de Republica San Marino sunt autorizați să intre în scopul tranzitului pe teritoriul statelor Schengen pentru a putea ajunge pe teritoriul Republicii San Marino, cu excepția cazului în care fac obiectul unei semnalări pe lista națională de semnalări a statului Schengen ale cărui frontiere externe doresc să le traverseze, iar semnalarea respectivă este însoțită de instrucțiuni cu privire la refuzul intrării sau al tranzitului.

(2) Primul alineat se aplică, de asemenea, persoanelor care intră sub incidența articolului 9 punctul 18 și care nu îndeplinesc toate condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din Codul frontierelor Schengen, dar care dețin un permis de ședere valabil sau o carte de rezidență valabilă ori care pot justifica dreptul de a li se facilita intrarea în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Directiva 2004/38.

(3) Resortisanții țărilor terțe care nu mai au drept de ședere în Republica San Marino și care nu îndeplinesc toate condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din Codul frontierelor Schengen sunt autorizați să intre pe teritoriul statelor Schengen în scopul tranzitului, astfel încât să se poată întoarce în țara lor de origine, fie în mod voluntar, fie în urma unei proceduri de expulzare, atunci când permisul lor de ședere a expirat sau le-a fost retras ori nu a fost reînnoit în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 25 sau ca urmare a unei proceduri naționale. Procedurile detaliate pentru punerea în aplicare a prezentului alineat se stabilesc în acordurile operaționale menționate la articolul 16.

Articolul 24

Dreptul de rezidență în Republica San Marino

(1) Dreptul de rezidență al resortisanților țărilor terțe în Republica San Marino se stabilește pe baza unui permis de ședere valabil eliberat de Republica San Marino și sub rezerva condițiilor prevăzute la prezentul articol și a condițiilor prevăzute de legislația aplicabilă din Republica San Marino.

(2) Republica San Marino se asigură că resortisanții țărilor terțe dobândesc și își mențin dreptul de rezidență în Republica San Marino, cu condiția să aibă o legătură reală cu Republica San Marino. Această condiție se stabilește pe baza prezenței fizice efective și regulate a persoanelor respective pentru o perioadă de timp adecvată și a îndeplinirii altor criterii obiective și verificabile. Condiția referitoare la existența unei legături reale nu se consideră îndeplinită pe baza efectuării unor investiții prestabilite în economia Republicii San Marino sau în proprietăți imobiliare din această țară sau pe baza efectuării oricăror plăți financiare prestabilite către autoritățile Republicii San Marino.

(3) Republica San Marino se asigură că permisele de ședere sunt eliberate numai resortisanților țărilor terțe care îndeplinesc condițiile de acordare a dreptului de ședere prevăzute la alineatul (2).

(4) Sub rezerva articolului 26, Republica San Marino se asigură că permisele de ședere ale resortisanților țărilor terțe sunt eliberate sau reînnoite numai în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 25.

(5) Permisele de ședere eliberate resortisanților țărilor terțe care nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (2) sunt retrase în conformitate cu dreptul intern.

Articolul 25

Permise de ședere eliberate sau reînnoite de Republica San Marino

(1) Autoritățile Republicii San Marino eliberează sau reînnoiesc permise de ședere resortisanților țărilor terțe în cazul în care sunt îndeplinite condițiile relevante prevăzute la articolul 24 și în legislația aplicabilă din Republica San Marino.

(2) În termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentului acord, formatul, elementele de securitate și specificațiile tehnice ale permiselor de ședere eliberate de Republica San Marino trebuie să se conformeze dispozițiilor relevante ale Regulamentului (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe și trebuie să conțină indicații clare că permisul de ședere respectiv este valabil pentru Republica San Marino.

Republica San Marino furnizează Republicii Italiene modele ale permiselor de ședere și orice modificare ulterioară a acestora pentru ca Republica Italiană să notifice aceste modele Comisiei, în conformitate cu articolul 39 alineatul (1) litera (a) din Codul frontierei Schengen.

(3) Modelele de permise de ședere eliberate de Republica San Marino și notificate Comisiei Europene de către Republica Italiană în conformitate cu articolul 39 alineatul (1) litera (a) din Codul frontierei Schengen fac obiectul dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date dintre statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere, vizele de lungă ședere și permisele de ședere (Regulamentul VIS).

(4) Înainte de a elibera sau de a reînnoi un permis de ședere destinat resortisanților țărilor terțe, Republica San Marino notifică acest lucru Republicii Italiene pentru a permite evaluarea de securitate a solicitantului de către Republica Italiană, în conformitate cu acordurile operaționale menționate la articolul 16. Notificarea include toate datele disponibile în cererea de permis de ședere.

(5) În cazul în care resortisantul țării terțe care solicită un permis de ședere este considerat o amenințare la adresa ordinii publice, a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale oricăruia dintre statele Schengen, inclusiv pe baza unei semnalări emise în Sistemul de informații Schengen, Republica Italiană informează autoritățile Republicii San Marino în termen de 14 zile calendaristice de la primirea notificării menționate la alineatul (4) cu privire la obiecția sa.

În acest caz, autoritățile Republicii San Marino se abțin de la eliberarea sau reînnoirea permisului de ședere, informează solicitantul cu privire la obiecție și îi furnizează datele de contact ale autorităților competente ale Republicii Italiene.

La cererea solicitantului, Republica Italiană informează solicitantul, ținând seama în mod corespunzător de obligațiile care îi revin în temeiul dreptului intern și al dreptului Uniunii Europene, cu privire la

- a) obiecția sa față de eliberarea sau reînnoirea unui permis de ședere;
- b) motivele pentru care solicitantul este considerat o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale, însoțite, după caz, de rezumatul motivelor și
- c) căile de atac judiciare aplicabile în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii Europene.

(6) Republica Italiană poate notifica Republicii San Marino faptul că perioada de 14 zile calendaristice menționată la alineatul (5) se prelungește cu maximum 28 de zile calendaristice. După expirarea celor 14 zile calendaristice sau, în cazul unei prelungiri, după expirarea celor 42 de zile calendaristice, absența unui răspuns sau absența unei notificări a prelungirii din partea Republicii Italiene este considerată ca echivalând cu lipsa unei obiecții cu privire la cerere. Republica San Marino se abține de la eliberarea sau reînnoirea unui permis de ședere înainte de sfârșitul acestei perioade.

(7) Republica Italiană efectuează verificări în special în bazele de date naționale, internaționale și ale Uniunii, inclusiv în Sistemul de informații Schengen, precum și în măsurile restrictive ale UE.

În cazul în care resortisantul unei țări terțe care solicită un permis de ședere este vizat de o semnalare introdusă în Sistemul de informații Schengen privind interdicția de intrare sau returnarea, Republica Italiană consultă mai întâi statul care aplică integral acquis-ul Schengen și care este emitentul semnalării și ține seama de motivele care au stat la baza emiterii semnalării. Statul membru emitent al semnalării răspunde cererii de consultare în termen de 10 zile calendaristice. Absența unui răspuns în acest termen înseamnă că statul care a emis semnalarea nu obiectează la acordarea permisului de ședere. În cazul în care decide să nu solicite autorităților Republicii San Marino să se abțină de la eliberarea sau reînnoirea permisului de ședere, în pofida obiecțiilor formulate de statul membru care a emis semnalarea, Republica Italiană comunică motivele sale statului membru respectiv.

(8) În cazul în care resortisantul țării terțe care deține un permis de ședere eliberat de Republica San Marino este considerat o amenințare la adresa ordinii publice, a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale oricăruia dintre statele Schengen, inclusiv pe baza unei semnalări emise în Sistemul de

informații Schengen, Republica Italiană solicită autorităților Republicii San Marino să retragă permisul de ședere.

La primirea unei astfel de cereri, autoritățile Republicii San Marino retrag fără întârziere permisul de ședere, informează persoana în cauză cu privire la decizia respectivă și îi furnizează datele de contact ale autorității competente din Republica Italiană care a solicitat retragerea.

În plus, la cererea persoanei în cauză, statul Schengen informează solicitantul, ținând seama în mod corespunzător de obligațiile care îi revin în temeiul dreptului intern și al dreptului Uniunii Europene, cu privire la:

- a) obiecția sa față de eliberarea sau reînnoirea unui permis de ședere;
- b) motivele pentru care solicitantul este considerat o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale, însoțite, după caz, de rezumatul motivelor și
- c) căile de atac judiciare aplicabile în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii Europene.

(9) În cazul în care un resortisant al unei țări terțe care este titular al unui permis de ședere eliberat de Republica San Marino este vizat de o semnalare în Sistemul de informații Schengen privind interdicția de intrare sau returnarea, statul membru care a emis semnalarea consultă Republica Italiană pentru a evalua dacă există motive suficiente pentru retragerea permisului de ședere. Aceste motive pot include faptul că resortisantul țării terțe este considerat o amenințare la adresa ordinii publice, a securității interne, a sănătății publice sau a relațiilor internaționale ale statelor Schengen.

(10) În cazul în care Republica Italiană nu obiectează la eliberarea sau reînnoirea permisului de ședere al unui resortisant al unei țări terțe sau nu solicită retragerea acestuia, în pofida existenței unei semnalări în Sistemul de informații Schengen privind interdicția de intrare sau returnarea persoanei în cauză, statul Schengen care a emis semnalarea nu este obligat să o șteargă.

(11) Republica San Marino notifică Republicii Italiene respingerea cererii de permis de ședere sau eliberarea, reînnoirea sau retragerea unui permis de ședere al unui resortisant al unei țări terțe în termen de 5 zile calendaristice de la data deciziei autorității naționale competente de a elibera, a reînnoi sau a retrage permisul de ședere. Republica San Marino notifică, de asemenea, Republicii Italiene, în termen de 5 zile calendaristice de la data deciziei autorității sale naționale competente, respingerea unei cereri sau retragerea permisului de ședere al unui resortisant al unei țări terțe în cazul în care respingerea sau retragerea nu se bazează pe dispozițiile prezentului acord.

(12) În cazul în care, în temeiul alineatului (10), un permis de ședere este eliberat sau reînnoit pentru resortisantul țării terțe în cauză sau nu este retras în pofida existenței unei semnalări în Sistemul de informații Schengen privind interdicția de intrare sau returnarea și a fost eliberat un permis de ședere pentru

persoana în cauză, permisul de ședere respectiv nu conferă titularului dreptul de a intra pe teritoriul statelor care aplică integral acquis-ul Schengen decât în scopul tranzitului, în conformitate cu articolul 23.

(13) Comisia informează Republica San Marino cu privire la data la care devine operațional Sistemul de informații privind vizele (VIS) în temeiul Regulamentului (UE) 2021/1134.

(14) În absența unui acord menționat la articolul 20 alineatul (1), alineatele (1)-(3) de la prezentul articol se aplică membrilor de familie ai cetățenilor Uniunii sau ai resortisanților Islandei, Liechtensteinului, Norvegiei sau Elveției care sunt resortisanți ai unei țări terțe atunci când aceștia îi însoțesc sau li se alătură în Republica San Marino. Alineatele (4)-(13) de la prezentul articol nu se aplică membrilor de familie menționați la teza anterioară.

Articolul 26

Normă tranzitorie pentru permisele de ședere

(1) Permisele de ședere eliberate de autoritățile Republicii San Marino resortisanților țărilor terțe înainte de intrarea în vigoare a prezentului acord rămân valabile pentru o perioadă maximă de doi ani calendaristici de la intrarea în vigoare a prezentului acord sau până la data expirării lor, dacă aceasta are loc înainte.

(2) Republica Italiană notifică Comisiei modelele unor astfel de permise de ședere în conformitate cu articolul 39 alineatul (1) litera (a) din Codul frontierei Schengen.

(3) Permisele de ședere menționate la alineatul (1) pot fi înlocuite înainte de expirare, cu condiția să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 25.

(4) Autoritățile Republicii San Marino informează Republica Italiană, la data intrării în vigoare a prezentului acord, cu privire la permisele de ședere în vigoare ale resortisanților țărilor terțe, inclusiv cu privire la datele cu caracter personal ale titularilor acestor permise de ședere. Republica Italiană poate efectua verificări în bazele de date relevante naționale, internaționale și ale Uniunii, inclusiv în Sistemul de informații Schengen și în măsurile restrictive ale UE, și poate solicita autorităților Republicii San Marino să retragă aceste permise de ședere din motive de ordine publică sau de securitate internă. La primirea unei astfel de cereri, autoritățile Republicii San Marino retrag permisul de ședere.

(5) În termen de 5 zile calendaristice de la data deciziei autorității naționale competente de a elibera, a reînnoi sau a retrage permisul de ședere, Republica San Marino notifică Republicii Italiene retragerea unui permis de ședere în conformitate cu alineatul (4). În termen de 5 zile calendaristice de la data deciziei autorității sale naționale competente de a elibera, a reînnoi sau a retrage permisul de ședere, Republica San Marino notifică, de asemenea, Republicii Italiene retragerea permisului de ședere, în cazul în care retragerea nu se bazează pe dispozițiile prezentului acord.

(6) În absența unui acord menționat la articolul 20 alineatul (1), alineatele (1)-(3) de la prezentul articol se aplică membrilor de familie ai cetățenilor Uniunii sau ai resortisanților Islandei, Liechtensteinului, Norvegiei sau Elveției care sunt resortisanți ai unei țări terțe atunci când aceștia îi însoțesc sau li se alătură în Republica San Marino. Alineatele (4)-(5) de la prezentul articol nu se aplică membrilor de familie menționați la teza anterioară.

Capitolul 2 READMISIA ȘI RETURNAREA RESORTISANȚILOR ȚĂRILOR TERȚE

Articolul 27

Responsabilitatea pentru returnarea persoanelor care nu au drept de intrare sau de ședere

(1) Republica San Marino îi readmite pe toți resortisanții țărilor terțe sau pe toate persoanele apatride care nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc condițiile de intrare și de ședere pe teritoriul unui stat Schengen, cu condiția să se demonstreze sau să se poată prezuma în mod rezonabil că aceste persoane dețin sau dețineau, la momentul intrării, un permis de ședere eliberat de Republica San Marino, chiar dacă permisul de ședere respectiv nu mai este valabil, cu excepția cazului în care aceste persoane au primit un permis de ședere, o viză sau o autorizație de călătorie ETIAS din partea statului Schengen care a depus o cerere de readmisie în timpul perioadei de valabilitate a permisului de ședere eliberat de Republica San Marino sau după expirarea acestuia.

(2) În cazul în care persoana care urmează să fie readmisă deține un permis de ședere eliberat de Republica San Marino în curs de valabilitate sau care a expirat, nu sunt necesare alte formalități pentru readmisia persoanei.

(3) În cazul în care persoana care urmează să fie readmisă nu deține un permis de ședere eliberat de Republica San Marino în curs de valabilitate sau care a expirat, statul Schengen depune o cerere de readmisie. Cererea de readmisie conține informațiile pe baza cărora se poate prezuma în mod rezonabil că persoana respectivă fie deține, fie deținea, la momentul intrării, un permis de ședere eliberat de Republica San Marino. Cererea poate fi depusă prin orice mijloc de comunicare, inclusiv prin mijloace electronice. Republica San Marino răspunde cererii de readmisie cât mai curând posibil și în termen de cel mult douăzeci și patru de ore de la depunerea cererii. În cazul în care nu se furnizează niciun răspuns în acest termen, cererea se consideră acceptată.

(4) Republica San Marino acceptă utilizarea documentului european de călătorie pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală în forma prevăzută în Regulamentul (UE)

2016/1953 al Parlamentului European și al Consiliului⁹ („documentul european de călătorie pentru returnare”).

Capitolul 3 SECURITATE

Articolul 28 State cooperante

În sensul prezentului capitol, „stat” înseamnă fie unul dintre statele Schengen, fie Republica San Marino.

Articolul 29 Schimb de informații

(1) Autoritățile competente ale Republicii San Marino și ale statelor Schengen, sub rezerva respectării condițiilor prevăzute în legislațiile lor naționale respective și în limitele competențelor lor, precum și în măsura în care acest lucru nu este prevăzut în prezentul capitol, pot să își acorde reciproc asistență furnizându-și informațiile relevante pentru:

(a) prevenirea, investigarea sau depistarea infracțiunilor și

(b) protejarea împotriva amenințărilor la adresa siguranței publice și prevenirea acestora.

(2) În sensul prezentului articol:

– „autoritate competentă” înseamnă orice autoritate națională polițienească sau vamală sau altă autoritate națională autorizată în temeiul legislației naționale să desfășoare activitățile menționate la alineatul (1);

– „infracțiune” înseamnă orice faptă care se pedepsește în temeiul dreptului penal al Republicii San Marino sau al statului Schengen care furnizează sau primește informațiile.

(3) Autoritățile competente ale unui stat Schengen sau ale Republicii San Marino își pot solicita reciproc informații, inclusiv informații privind persoanele căutate și dispărute, precum și privind obiectele căutate și dispărute. Informațiile sunt furnizate la cerere, sub rezerva condițiilor prevăzute în legislația națională care se aplică autorității competente care le-a furnizat și în limitele competențelor sale.

(4) Autoritățile competente ale unui stat Schengen sau ale Republicii San Marino, sub rezerva condițiilor prevăzute în legislațiile lor naționale respective și în limitele competențelor lor, pot să își furnizeze reciproc

⁹ Regulamentul (UE) 2016/1953 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2016 privind instituirea unui document european de călătorie pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală și de abrogare a Recomandării Consiliului din 30 noiembrie 1994 (JO L 311, 17.11.2016, p. 13).

informații din proprie inițiativă, în cazul în care există motive obiective să se creadă că astfel de informații ar putea fi relevante pentru statul care le primește în scopul prevenirii, depistării sau investigării infracțiunilor, în special dacă există motive obiective să se creadă că solicitantul unui permis de ședere este considerat o amenințare la adresa siguranței publice și a ordinii publice.

(5) Informațiile pot fi solicitate și furnizate cu condiția ca legislația națională aplicabilă autorității competente care le-a furnizat sau care le-a primit să nu prevadă că depunerea acestor cereri sau furnizarea informațiilor trebuie să aibă loc prin intermediul autorităților judiciare.

(6) În cazuri urgente, autoritatea competentă care furnizează informațiile răspunde la cerere sau furnizează informațiile cerute din proprie inițiativă, cât mai curând posibil.

(7) Informațiile furnizate în temeiul prezentului articol nu pot fi utilizate ca elemente de probă în cadrul procedurilor desfășurate în fața unei autorități judiciare fără acordul prealabil scris al autorității competente a unui stat Schengen sau a Republicii San Marino care le-a furnizat. Autoritatea competentă a unui stat Schengen sau a Republicii San Marino care furnizează informațiile poate, sub rezerva condițiilor prevăzute în legislația națională care i se aplică, inclusiv, atunci când este necesar în temeiul legislației naționale, prin utilizarea acordurilor bilaterale sau multilaterale privind asistența judiciară reciprocă, să își dea acordul ca informațiile să fie utilizate ca elemente de probă în fața unei autorități judiciare din statul Schengen sau din Republica San Marino care a primit informațiile. De asemenea, în cazul în care informațiile sunt furnizate din proprie inițiativă, autoritatea competentă care furnizează informațiile poate să își dea acordul ca informațiile să fie utilizate ca elemente de probă în cadrul procedurilor desfășurate în fața unei autorități judiciare din statul Schengen sau din Republica San Marino care primește informațiile, sub rezerva condițiilor prevăzute în legislația națională care i se aplică, inclusiv, atunci când este necesar în temeiul legislației naționale, prin recurgerea la acorduri bilaterale sau multilaterale privind asistența judiciară reciprocă.

(8) Autoritatea competentă care furnizează informațiile poate, în temeiul legislației naționale relevante, să impună condiții cu privire la utilizarea informațiilor furnizate.

(9) O autoritate competentă a unui stat Schengen sau a Republicii San Marino poate furniza orice tip de informații pe care le deține, sub rezerva condițiilor prevăzute în legislația națională care i se aplică și în limitele competențelor sale. Acestea pot include informații obținute din alte surse numai în cazul în care transferul ulterior al informațiilor respective este permis în cadrul în care au fost obținute de către autoritatea competentă care le-a furnizat.

(10) Informațiile pot fi furnizate prin intermediul aplicației de rețea pentru schimbul securizat de informații (SIENA) a Europol.

Articolul 30 Caziere judiciare

Statele Schengen și Republica San Marino fac schimb de informații privind cazierul judiciar în conformitate cu acordurile bilaterale relevante și cu Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală.

Articolul 31 Baze de date relevante

Republica San Marino se asigură că agenții statelor Schengen care participă la operațiunile comune menționate la articolul 35 își pot utiliza propriile dispozitive pentru a consulta bazele de date naționale, ale Uniunii și internaționale relevante în cursul exercitării acestor sarcini. Statele Schengen se asigură că agenții Republicii San Marino care participă la aceste operațiuni comune își pot utiliza propriile dispozitive pentru a consulta bazele de date naționale și internaționale relevante în cursul îndeplinirii acestor sarcini.

Articolul 32 Supraveghere transfrontalieră

(1) Se permite desfășurarea supravegherii transfrontaliere la frontierele terestre și aeriene, în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

(2) În sensul prezentului articol, „supraveghere transfrontalieră” înseamnă continuarea supravegherii de către autoritățile competente ale unuia dintre statele Schengen sau ale Republicii San Marino, care, în cadrul unei anchete penale, supraveghează pe teritoriul lor o persoană despre care se presupune că a participat la o infracțiune sau o persoană aflată sub supraveghere care poate contribui la identificarea sau urmărirea unei astfel de persoane. Autoritățile competente ale unuia dintre statele Schengen sau ale Republicii San Marino pot solicita continuarea activității lor de supraveghere în Republica San Marino sau, respectiv, în statele Schengen.

(3) În sensul prezentului articol, „infracțiune” înseamnă faptele care se pedepsesc, în temeiul legislației statului care solicită supravegherea sau a statului căruia i se solicită supravegherea, cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate de cel puțin un an sau cu o pedeapsă mai severă.

(4) Autoritățile competente ale statelor Schengen sau ale Republicii San Marino transmit un răspuns la cererea de supraveghere transfrontalieră în termen de 8 ore de la primirea acesteia. În cazul în care, din

motive deosebit de urgente, este necesar să se transmită un răspuns într-un termen mai scurt, autoritățile competente ale statelor Schengen sau ale Republicii San Marino răspund cel târziu atunci când agenții care solicită supravegherea sunt pe punctul de a intra pe teritoriul statelor Schengen sau al Republicii San Marino, după caz. În cazul în care nu se furnizează niciun răspuns în termenele menționate anterior, se consideră că autorizația de continuare a supravegherii transfrontaliere a fost acordată. Autorizația poate fi retrasă în orice moment.

(5) Cererea se depune în conformitate cu procedura prevăzută în acordurile operaționale menționate la articolul 16 și se trimite autorităților competente ale statelor Schengen sau ale Republicii San Marino, astfel cum sunt desemnate în acordurile operaționale, după caz, și care sunt împuternicite să acorde autorizația solicitată sau să o transmită mai departe altui serviciu.

(6) În cazul în care autoritățile competente ale statelor Schengen sau ale Republicii San Marino decid să nu autorizeze efectuarea supravegherii transfrontaliere sau să retragă autorizația acordată în temeiul alineatului (4), acestea prezintă în scris motivele care stau la baza acestei decizii cât mai curând posibil și, la cererea celeilalte părți, preiau operațiunea de supraveghere.

(7) În cazul în care, din motive deosebit de urgente, nu se poate solicita autorizarea prealabilă din partea celuilalt stat, autoritățile competente care efectuează supravegherea transfrontalieră sunt autorizate să continue peste graniță supravegherea unei persoane despre care se presupune că a săvârșit infracțiuni sau a unei persoane aflate sub supraveghere care poate contribui la identificarea sau urmărirea unei astfel de persoane, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) autoritatea competentă a statului pe al cărui teritoriu urmează să se continue supravegherea este notificată imediat, în timpul supravegherii, cu privire la trecerea frontierei și

(b) se prezintă de îndată o cerere de supraveghere transfrontalieră, formulată în conformitate cu alineatul (5) și care prezintă motivele pentru trecerea frontierei fără autorizare prealabilă.

Supravegherea încetează de îndată ce statul pe al cărui teritoriu se desfășoară acest lucru, în urma notificării menționate la litera (a) sau a cererii menționate la litera (b) sau, în cazul în care nu a fost obținută autorizația, după cinci ore de la trecerea frontierei.

(8) Supravegherea transfrontalieră se efectuează numai în următoarele condiții:

(a) agenții autorităților competente care efectuează supravegherea transfrontalieră respectă dispozițiile prezentului articol și legislația statului pe al cărui teritoriu acționează și se supun instrucțiunilor emise de autoritățile locale competente;

- (b) cu excepția situațiilor menționate la alineatul (7), agenții autorităților competente au asupra lor, în cursul supravegherii transfrontaliere, un document care atestă faptul că le-a fost acordată autorizația;
- (c) agenții autorităților competente care efectuează supravegherea transfrontalieră trebuie să poată dovedi în orice moment că acționează în calitate oficială;
- (d) agenții autorităților competente care efectuează supravegherea transfrontalieră pot avea asupra lor armele de serviciu în cursul supravegherii, cu excepția cazului în care statul solicitat decide altfel în mod expres. Folosirea armelor de serviciu este interzisă, cu excepția cazurilor de legitimă apărare;
- (e) nu este permisă intrarea în locuințe private și în locuri care nu sunt accesibile publicului;
- (f) agenții autorităților competente care efectuează supravegherea transfrontalieră nu pot nici să someze, nici să aresteze persoana aflată sub supraveghere transfrontalieră;
- (g) toate operațiunile sunt indicate într-un raport prezentat autorităților statului pe teritoriul căruia s-au desfășurat. Agenții autorităților competente care efectuează supravegherea transfrontalieră pot să fie obligați să se prezinte personal;
- (h) la cererea autorităților competente ale statului pe al cărui teritoriu a avut loc supravegherea transfrontalieră, statul căruia îi aparțin autoritățile de supraveghere sprijină ancheta desfășurată ulterior operațiunii la care au participat autoritățile respective, inclusiv procedurile judiciare.

Articolul 33

Urmărirea transfrontalieră

(1) Autoritățile competente ale Republicii Italiene sau ale Republicii San Marino care urmăresc pe teritoriul lor o persoană surprinsă în momentul săvârșirii sau al participării la săvârșirea unei infracțiuni sunt autorizate să continue urmărirea pe teritoriul celui alt stat fără o autorizare prealabilă din partea acestuia din urmă, dacă, având în vedere urgența specială a situației, nu este posibil să se înștiințeze autoritățile competente ale celui alt stat printr-unul dintre mijloacele prevăzute la articolul 34 înainte de intrarea pe teritoriul acestuia sau dacă autoritățile în cauză nu pot ajunge la locul faptei la timp pentru a prelua acțiunea de urmărire.

Același lucru este valabil dacă persoana urmărită a evadat din arest preventiv sau în timp ce executa o sentință privativă de libertate.

Agenții care efectuează urmărirea au obligația să contacteze imediat autoritățile competente ale statului pe al cărei teritoriu urmează să aibă loc urmărirea și, în orice caz, de îndată ce trec frontiera. Urmărirea transfrontalieră încetează de îndată ce autoritățile competente ale statului pe teritoriul căruia are loc

urmărirea solicită acest lucru. La cererea agenților implicați în urmărire, autoritățile locale stabilesc identitatea persoanei urmărite sau o rețin.

(2) În sensul prezentului articol, „infracțiune” înseamnă faptele care se pedepsesc în temeiul legislației statului solicitant sau a statului solicitat cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate de cel puțin un an sau cu o pedeapsă mai severă. Când condamnarea și pedeapsa cu închisoare sau aplicarea măsurii de siguranță privative de libertate survin pe teritoriul statului solicitant, sancțiunea pronunțată trebuie să fie de cel puțin patru luni.

(3) Urmărirea transfrontalieră se efectuează în conformitate cu una dintre următoarele proceduri, definite de acordurile operaționale prevăzute la articolul 16:

(a) agenții care efectuează urmărirea nu au dreptul să rețină persoana urmărită sau

(b) dacă nu există o cerere de încetare a urmăririi transfrontaliere și dacă autoritățile locale nu pot interveni suficient de rapid, agenții care efectuează urmărirea pot reține persoana urmărită până când agenții autorităților competente ale statului pe al cărei teritoriu are loc urmărirea, care trebuie să fie informați de îndată, sunt în măsură să stabilească identitatea persoanei sau să procedeze la arestarea acesteia.

(4) Urmărirea transfrontalieră se efectuează în conformitate cu alineatele (1), (3) și (5) și într-una dintre modalitățile următoare, definite în acordurile operaționale prevăzute la articolul 16:

(a) într-o anumită zonă sau într-o anumită durată de la trecerea frontierei care urmează să fie stabilite în acordurile operaționale sau

(b) fără să fie delimitată în spațiu sau timp.

(5) Urmărirea transfrontalieră se efectuează în următoarele condiții:

(a) agenții care efectuează urmărirea respectă dispozițiile prezentului articol și legislația autorităților competente ale statului pe teritoriul căruia efectuează urmărirea și se supun instrucțiunilor emise de autoritățile locale competente;

(b) urmărirea se poate efectua la frontierele terestre și în spațiul aerian;

(c) nu este permisă intrarea în locuințe private sau în locuri care nu sunt accesibile publicului;

(d) agenții care efectuează urmărirea trebuie să fie ușor de identificat, fie după uniformă, fie după banderola purtată pe braț sau după accesoriile atașate la vehiculele lor. Se interzice folosirea de haine civile, combinată cu folosirea de vehicule nemarcate, fără identificările menționate mai sus. Agenții care efectuează urmărirea trebuie în orice moment să fie în stare să dovedească faptul că acționează în calitate oficială;

(e) agenții care efectuează urmărirea pot avea asupra lor armele de serviciu, dar au interdicția de a le utiliza, cu excepția cazurilor de legitimă apărare;

(f) odată ce persoana urmărită a fost reținută, astfel cum se prevede la alineatul (3) litera (b), și este adusă în fața autorităților locale competente, persoana respectivă poate fi supusă doar unei percheziții de securitate. În cursul transferului se pot utiliza cătușe, iar orice obiecte aflate în posesia sa pot fi confiscate;

(g) după o urmărire transfrontalieră, agenții care efectuează urmărirea se prezintă în fața autorităților locale competente ale statului pe teritoriul căruia au efectuat urmărirea și raportează cu privire la îndeplinirea misiunii lor. La cererea acestor autorități, ei rămân la dispoziția autorităților respective până când circumstanțele în care au acționat sunt clarificate într-o măsură suficientă; această condiție se aplică chiar și atunci când urmărirea nu a condus la arestarea persoanei urmărite.

Articolul 34 Comunicare

În conformitate cu acordurile internaționale relevante și ținându-se seama de circumstanțele și posibilitățile tehnice locale, Republica Italiană și Republica San Marino instalează linii de comunicații și alte legături directe pentru a facilita cooperarea dintre autoritățile polițienești și cele vamale, în special pentru transmiterea la timp a informațiilor în scopul supravegherii transfrontaliere și al urmăririi transfrontaliere.

Articolul 35 Operațiuni comune

(1) În vederea intensificării cooperării polițienești, autoritățile competente ale Republicii San Marino și ale unui stat Schengen, desemnate în acordurile operaționale menționate la articolul 16, pot lansa, în scopul menținerii ordinii și siguranței publice și al prevenirii infracțiunilor, patrule comune și alte operațiuni comune în care agenții desemnați ai unui stat participă la operațiuni desfășurate pe teritoriul celui alt stat.

(2) În sensul prezentului articol, „infracțiune” înseamnă faptele care se pedepsesc în temeiul legislației statului solicitant sau a statului solicitat cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate de cel puțin un an sau cu o pedeapsă mai severă. Când condamnarea și pedeapsa cu închisoare sau aplicarea măsurii de siguranță privative de libertate survin pe teritoriul statului solicitant, sancțiunea pronunțată trebuie să fie de cel puțin patru luni.

(3) Republica San Marino și un stat Schengen pot, în calitate de stat gazdă și în conformitate cu legislațiile lor naționale respective și cu acordul statului care a dispus detașarea, să confere competențe de executare agenților statului care a dispus detașarea implicați în operațiunile comune sau, în măsura în care legislația statului gazdă permite acest lucru, să permită agenților statului care a dispus detașarea să își exercite

competențele de executare în conformitate cu legislația națională a statului care a dispus detașarea. Astfel de competențe de executare pot fi exercitate doar sub îndrumarea și, de regulă, în prezența agenților statului gazdă. Agenții statului care a dispus detașarea se supun legislației naționale a statului gazdă. Statul gazdă își asumă răspunderea pentru acțiunile acestora.

(4) Agenții statului care a dispus detașarea participanți la operațiunile comune se supun instrucțiunilor primite din partea autorităților competente ale statului gazdă.

Articolul 36

Protecție și asistență în cursul operațiunilor comune

Autoritățile competente ale Republicii San Marino și ale unui stat Schengen acordă reciproc agenților care trec frontierele același nivel de protecție și asistență în cursul îndeplinirii sarcinilor lor ca și cel acordat agenților proprii.

Articolul 37

Operațiuni transfrontaliere

(1) În cursul operațiunilor menționate la articolele 32 și 33, agenții unui stat Schengen care acționează pe teritoriul Republicii San Marino sau agenții Republicii San Marino care acționează pe teritoriul unui stat Schengen („statul care a dispus detașarea”) sunt considerați agenți ai statului pe teritoriul căruia acționează („statul gazdă”) în ceea ce privește infracțiunile săvârșite împotriva lor sau de către ei în statul gazdă.

(2) În cazul în care, în conformitate cu articolele 32 și 33, agenții unui stat care a dispus detașarea acționează pe teritoriul unui stat gazdă, statul care a dispus detașarea este răspunzător pentru orice prejudicii cauzate de agenții săi în cursul operațiunilor desfășurate în statul gazdă, în conformitate cu legislația statului gazdă.

(3) Statul gazdă repară prejudiciile menționate la alineatul (2), în conformitate cu condițiile aplicabile prejudiciilor cauzate de propriii săi agenți.

(4) Statul care a dispus detașarea ai cărui agenți au cauzat prejudicii oricărei persoane pe teritoriul unui stat gazdă rambursează integral acestuia din urmă sumele pe care le-a plătit victimelor sau persoanelor îndreptățite să primească aceste sume în numele victimelor.

(5) Fără a aduce atingere exercitării drepturilor sale față de părți terțe și cu excepția prevăzută la alineatul (4), statul gazdă se abține, în cazul prevăzut la alineatul (2), de la a solicita statului care a dispus detașarea reparații pentru prejudiciile suferite.

TITLUL III
PUNEREA ÎN APLICARE, APLICAREA ȘI ASIGURAREA RESPECTĂRII

Articolul 38
Trimiterile la dreptul Uniunii Europene

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în mod expres, toate trimiterile din prezentul acord la dreptul Uniunii Europene se interpretează ca trimiteri la dreptul Uniunii Europene, inclusiv la actele modificate sau înlocuite.

(2) În cazul în care, în prezentul acord, se face trimitere la acte juridice ale Uniunii Europene sau la dispoziții ale acestora, trimiterea respectivă se interpretează, după caz, ca fiind o trimitere la actele juridice ale Uniunii Europene sau la dispozițiile acestora care, deși au fost înlocuite sau abrogate de actul menționat, continuă să se aplice în conformitate cu actul în cauză.

(3) În sensul prezentului acord, trimiterile la actele juridice ale Uniunii Europene care devin aplicabile prin prezentul acord se interpretează ca incluzând trimiterile la actele juridice relevante ale Uniunii Europene care completează sau pun în aplicare dispozițiile respective.

Articolul 39
Acte juridice ale Uniunii Europene care urmează să fie puse în aplicare de Republica San Marino

(1) Republica San Marino pune în aplicare actele juridice ale Uniunii Europene incluse în anexa I la prezentul acord până la termenele și sub rezerva adaptărilor indicate în anexa respectivă.

(2) În cazul în care actele juridice ale Uniunii Europene incluse în anexa I sunt modificate sau înlocuite, trimiterile la acestea se interpretează ca trimiteri la actele juridice ale Uniunii Europene, astfel cum au fost modificate sau înlocuite. Comitetul mixt revizuieste anexa I la prezentul acord și o aliniază la orice act juridic al Uniunii Europene care modifică, înlocuiește sau completează actele juridice ale Uniunii Europene care figurează în anexa I, de îndată ce un astfel de act juridic este adoptat de Uniunea Europeană. În acest scop, Uniunea Europeană informează Republica San Marino, cât mai curând posibil după adoptare, în cadrul Comitetului mixt, cu privire la orice act care modifică, înlocuiește sau completează actele juridice ale Uniunii Europene din anexa I.

(3) Fără a aduce atingere articolului 50, în cazurile în care Comitetul mixt nu ajunge la un acord cu privire la revizuirea anexei I prin alinierea la orice act juridic al Uniunii Europene care modifică, înlocuiește sau completează actele juridice ale Uniunii Europene care figurează în anexa menționată în termen de trei luni de la adoptarea unor astfel de acte juridice ale Uniunii Europene de modificare, înlocuire sau completare, fiecare parte poate pune capăt cooperării în cadrul prezentului acord printr-o notificare scrisă transmisă pe

cale diplomatică. Prezenta parte a acordului încetează să mai fie în vigoare în prima zi a lunii care urmează datei notificării.

PARTEA A TREIA

SOLUȚIONAREA LITIGIILOR ȘI DISPOZIȚII ORIZONTALE

Articolul 40 Litigii

(1) Orice litigiu referitor la interpretarea sau aplicarea prezentului acord se soluționează prin consultări între părți și nu se înaintează niciunui tribunal național sau internațional sau niciunei părți terțe în vederea soluționării, cu excepția cazului în care părțile decid altfel în urma consultărilor.

(2) Consultările menționate la alineatul (1) se desfășoară în cadrul Comitetului mixt.

Articolul 41 Îndeplinirea obligațiilor, supraveghere și executare

(1) În cazul în care o parte consideră că cealaltă parte nu și-a îndeplinit una dintre obligațiile care îi revin în temeiul prezentului acord, aceasta notifică acest lucru celeilalte părți. Părțile organizează consultările menționate la articolul 40 în vederea găsirii unei soluții reciproc acceptabile. În cazul în care părțile nu reușesc să ajungă la o soluție reciproc acceptabilă, partea care a transmis notificarea poate lua măsuri adecvate. În sensul prezentului alineat, „măsurile adecvate” pot include suspendarea sau denunțarea prezentului acord.

(2) În cazul în care o parte consideră că cealaltă parte nu și-a îndeplinit una dintre obligațiile descrise ca elemente esențiale la articolul 6, aceasta notifică acest lucru celeilalte părți și poate lua imediat măsurile adecvate, fără a fi necesară organizarea consultărilor menționate la articolul 40. În sensul prezentului alineat, „măsurile adecvate” pot include suspendarea, parțială sau totală, a prezentului acord.

(3) În cazul în care o parte consideră că cealaltă parte nu și-a îndeplinit una dintre obligațiile menționate la articolele 19, 24, 25 și 27, aceasta notifică acest lucru celeilalte părți și poate suspenda aplicarea articolului 10 imediat, fără a fi necesară organizarea consultărilor menționate la articolul 40.

(4) „Măsurile adecvate” menționate la prezentul articol se iau cu respectarea deplină a dreptului internațional și sunt proporționale cu neîndeplinirea obligațiilor care decurg din prezentul acord, iar domeniul de aplicare și durata măsurilor respective, în special, se limitează la ceea ce este strict necesar pentru remedierea situației. Trebuie să se acorde prioritate măsurilor care perturbă cel mai puțin funcționarea prezentului acord.

Articolul 42

Suspendarea obligațiilor din motive de securitate

(1) În pofida articolului 50, în cazul în care o parte consideră că este expusă unei amenințări grave și persistente la adresa securității interne din cauza absenței controalelor între statele Schengen și Republica San Marino, aceasta poate suspenda temporar, parțial sau integral, punerea în aplicare a obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului acord.

Înainte de suspendarea temporară a punerii în aplicare a obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului acord, Uniunea sau, după caz, un stat care a aderat la acord în temeiul articolului 52 consultă Republica Italiană și ține seama în mod corespunzător de punctul de vedere al Republicii Italiene.

(2) În cazul în care o parte intenționează să își suspende obligațiile în conformitate cu alineatul (1), aceasta notifică acest lucru Comitetului mixt. O astfel de notificare indică perioada pe parcursul căreia partea respectivă intenționează să suspende temporar punerea în aplicare a obligațiilor care îi revin, precum și domeniul de aplicare al obligațiilor care urmează să fie suspendate. Suspendarea temporară a obligațiilor părții respective produce efecte în cea de a opta zi de la notificare sau la orice dată ulterioară specificată în notificare. Pe această bază, Republica Italiană și Republica San Marino reintroduc verificările la frontierele dintre Uniune și Republica San Marino.

Articolul 43

Suspendarea obligațiilor legate de regimul de călătorii fără viză pentru cetățenii Uniunii, resortisanții unui stat din afara UE care a aderat la prezentul acord și cetățenii Republicii San Marino

O parte poate suspenda aplicarea dispozițiilor de la articolul 20 alineatele (2) și (3), în special din motive de ordine publică, de protecție a securității naționale sau de protecție a sănătății publice, ca urmare a imigrației neregulamentare sau a reintroducerii obligației de a deține viză de către cealaltă parte. Decizia de suspendare a obligațiilor se notifică celorlalte părți cel târziu cu două luni înainte de data preconizată pentru intrarea sa în vigoare. Partea care a suspendat aplicarea dispozițiilor de la articolul 20 alineatele (2) și (3) informează de îndată cealaltă parte în cazul în care motivele suspendării au încetat să existe și revocă suspendarea.

PARTEA A PATRA DISPOZIȚII FINALE

Articolul 44 Relația cu alte acorduri

Prezentul acord și orice acord de completare se aplică fără a aduce atingere vreunui acord existent și viitor între Republica San Marino, pe de o parte, și Uniune sau statele Schengen, pe de altă parte, cu condiția ca un astfel de acord să nu fie incompatibil cu prezentul acord.

Articolul 45 Modificări

(1) Părțile pot conveni în scris să modifice prezentul acord. Modificările se aplică în conformitate cu articolele 54 și 55.

(2) Comitetul mixt poate modifica anexa I la prezentul acord cu respectarea condițiilor menționate la articolul 10.

Articolul 46 Revizuirea punerii în aplicare

(1) Comitetul mixt revizuieste punerea în aplicare a prezentului acord și a acordurilor de completare, precum și orice aspecte conexe la patru ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord și, ulterior, la intervale regulate. Această revizuire include evaluarea comună a reprezentanților părților sau, în lipsa acesteia, evaluarea reprezentanților fiecărei părți.

(2) În cazul în care Republica San Marino decide să înceapă să elibereze vize de scurtă ședere sau de lungă ședere resortisanților țărilor terțe, părțile revizuiesc în comun acordul.

(3) După finalizarea revizuirii prevăzute la alineatul (1) și fără a aduce atingere articolului 50, fiecare parte poate decide să denunțe prezentul acord printr-o notificare scrisă transmisă pe cale diplomatică. Prezentul acord și orice acord de completare încetează să mai fie în vigoare în prima zi a celei de a douăsprezecea luni de la data notificării.

Articolul 47 Informații confidențiale

(1) Nicio dispoziție a prezentului acord sau a oricărui acord de completare nu poate fi interpretată ca impunând unei părți obligația de pune la dispoziție informații confidențiale a căror divulgare ar împiedica asigurarea respectării legii sau ar fi, în alt mod, contrară interesului public ori ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale unor întreprinderi, indiferent dacă sunt publice sau private.

(2) Atunci când oricare dintre părți transmite Comitetului mixt informații care sunt considerate confidențiale în conformitate cu actele cu putere de lege și normele sale administrative, cealaltă parte tratează aceste informații ca fiind confidențiale, cu excepția cazului în care partea care le transmite convine altfel.

Articolul 48 Informații clasificate și informații neclasificate sensibile

Nicio dispoziție din prezentul acord sau din eventualele acorduri de completare nu poate fi interpretată ca impunând unei părți obligația de a pune la dispoziție informații clasificate.

Părțile convin asupra unor instrucțiuni în materie de gestionare a informațiilor pentru a asigura protecția informațiilor neclasificate sensibile care fac obiectul schimbului de informații dintre părți.

Articolul 49 Părți integrante ale prezentului acord

Anexa și notele de subsol la prezentul acord fac parte integrantă din prezentul acord.

Articolul 50 Denunțare

Uniunea Europeană și Republica San Marino pot denunța prezentul acord printr-o notificare scrisă transmisă pe cale diplomatică. Prezentul acord și orice acord de completare încetează să mai fie în vigoare în prima zi a celei de a douăsprezecea luni de la data notificării.

Articolul 51 Aplicare teritorială

(1) Prezentul acord se aplică, pe de o parte, teritoriului în care se aplică Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în condițiile prevăzute în aceste tratate și, pe de altă parte, teritoriului Republicii San Marino.

(2) Prezentul acord se aplică, de asemenea, teritoriului unui stat care aplică integral acquis-ul Schengen și care a aderat la prezentul acord în conformitate cu articolul 52.

(3) Dacă, după intrarea în vigoare a prezentului acord, în conformitate cu alineatul (2), acesta începe să se aplice în ceea ce privește un stat care aplică integral acquis-ul Schengen și care nu avea anterior obligații în temeiul acordului, Uniunea Europeană notifică acest lucru Republicii San Marino. Într-un astfel de caz, acordul se aplică în ceea ce privește statul în cauză în prima zi a lunii următoare primirii notificării de către Republica San Marino.

Articolul 52

Aderarea la prezentul acord a statelor participante la spațiul Schengen în temeiul dreptului internațional

(1) Prezentul acord este deschis aderării oricărui stat care aplică integral acquis-ul Schengen, fie în conformitate cu Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, fie în temeiul unui acord care prevede asocierea Danemarcei la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen („acord de asociere Schengen”).

(2) Instrumentul de aderare se depune la depozitar.

(3) Aderarea intră în vigoare în a treizecea zi de la data depunerii instrumentului de aderare, cu excepția cazului în care instrumentul de aderare prevede o dată diferită și aceasta este acceptată de Uniunea Europeană și de Republica San Marino.

(4) Orice stat care aderă la prezentul acord acceptă, fără rezerve, drepturile și obligațiile aplicabile statelor care aplică integral acquis-ul Schengen, prevăzute în prezentul acord. Cu toate acestea, prima teză nu implică obligația unei țări în curs de aderare care nu este stat membru al UE de a aplica dispozițiile dreptului Uniunii menționate în prezentul acord sau de a interpreta aceste dispoziții ale dreptului Uniunii în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene care, altfel, nu ar fi aplicabilă țării în curs de aderare în temeiul altor acorduri încheiate de țara respectivă cu Uniunea Europeană.

(5) Orice stat care a aderat la prezentul acord în temeiul alineatului (1) al prezentului articol se poate retrage din prezentul acord printr-o notificare scrisă adresată depozitarului. O astfel de retragere intră în vigoare în prima zi a celei de a douăsprezecea luni de la data notificării. Acest lucru nu afectează aplicarea în continuare a acordului între părțile rămase.

(6) În cazul retragerii în temeiul alineatului (5) și fără a aduce atingere Protocolului nr. 22 sau acordurilor de asociere Schengen relevante, după caz, Uniunea și statul care se retrage convin asupra unor măsuri adecvate și proporționale care urmează să fie adoptate în comun în vederea menținerii funcționării eficiente a prezentului acord.

Articolul 53

Texte autentice

Prezentul acord este redactat în dublu exemplar în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, textele redactate în fiecare limbă fiind egal autentice.

Articolul 54
Intrare în vigoare

(1) Prezentul acord intră în vigoare în prima zi a lunii următoare celei în care părțile au notificat depozitarului îndeplinirea cerințelor și procedurilor interne de stabilire a consimțământului lor de a-și asuma obligații.

(2) Prezentul acord este valabil pe o perioadă nelimitată.

Articolul 55
Aplicare provizorie

(1) Uniunea Europeană, un stat care poate adera la prezentul acord în temeiul articolului 52 și Republica San Marino pot aplica prezentul acord cu titlu provizoriu, integral sau parțial, în conformitate cu legislația și procedurile lor interne.

(2) Aplicarea provizorie începe în prima zi a lunii următoare datei la care:

- (a) Uniunea Europeană a notificat depozitarului finalizarea procedurilor necesare, indicând, dacă este cazul, părțile prezentului acord care se aplică cu titlu provizoriu și
- (b) Republica San Marino a notificat depozitarului finalizarea procedurilor necesare, confirmându-și acordul cu privire la părțile prezentului acord care se aplică cu titlu provizoriu;
- (c) un stat care poate adera la prezentul acord în temeiul articolului 52 a notificat depozitarului finalizarea procedurilor necesare, indicând părțile prezentului acord care se aplică cu titlu provizoriu.

(3) În sensul aplicării cu titlu provizoriu a prezentului acord, termenul „intrarea în vigoare a prezentului acord” înseamnă data aplicării cu titlu provizoriu. Comitetul mixt înființat în temeiul prezentului acord își poate exercita funcțiile pe durata aplicării cu titlu provizoriu a prezentului acord, în măsura în care aceste funcții sunt necesare pentru a asigura aplicarea cu titlu provizoriu a prezentului acord. Orice decizie adoptată în exercitarea funcțiilor sale încetează să mai producă efecte dacă aplicarea cu titlu provizoriu a prezentului acord încetează.

Articolul 56
Depozitar

(1) Notificările menționate la articolele 54 și 55 se transmit Oficiului pentru tratate al Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene sau succesorului acestuia, care este depozitarul prezentului acord.

(2) Depozitarul informează Uniunea Europeană, un stat care a aderat la prezentul acord în temeiul articolului 52 și Republica San Marino cu privire la depunerea oricărui instrument de aderare în temeiul articolului 52 și cu privire la orice notificare efectuată în temeiul articolului 55.

ANEXA I

Acte juridice ale Uniunii Europene care urmează să fie puse în aplicare de Republica San Marino

- Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (JO L 157, 15.6.2002, p. 1).